

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Svmma Casvvm
Conscientiæ, Sive De Instrvctione Sacerdotvm Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

32. De causis, propter quas lucrum in mutuo potest exigi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

venduntur, non est talis obligatio. Nec minus est vslra quod singunt: sunt enim duo socij, & vnlus obligat, vt alien veniat: hoc enim perinde est. ac si sibi reuendere obligaretur.

Aliquando occultatur ratione solutionis; Verbigra ali quis debet alicui centum, post annum reddenda, & quia du octoginta statim, perit sibi alia viginti remitti, secundum Caiet. verb. vslra, cap. 3. vslra est; tamen mihi videntur dicendum cum Nauar. cap. 17. nu. 131. quod si ratione temporis id fieri remitti perit, vslra est; si verò ratione periculi, & absentie pecuniae, quia verè pecunia presens magis valer, quam absens, non est vslra, cum vnlus alius possit emere illa centum pro octoginta, vel nonaginta. Cum igitur nulla fraus intercedat, nec temporis ratione id exigitur, non est vslra.

Ahquando occultatur sub titulo societatis, aliqui enim solent dare pecunias suas alicui negotiatori, hac lege, vt de ali quam lucri partem; tamen semper pecuniae manent integr soluenda, nec periculum subire volunt. Ista non est societas, sed mutuum, & vslra: non enim est societas, cum non est quale periculum, sicut lucrum; & talis vslra est, qua committitur, cum aliqui dant pecunias cambiatori, petentes lucrum, sed nolentes exponiere se vlli periculo capitalis pecunie. Haec sint exempla, solum vt ostendatur qua sit vslra palliata: de his enim latius statim dicemus.

De causis, propter quas lucrum in mutuo potest exigi.

C A P V T XXXII.

Aliquando in mutuo potest lucrum aliquod exigiri, nec numquam ratione mutui, sed ratione aliorum ceterorum gentium.

Primo, Soto lib. 6. de iusti. q. 1. art. art. 3. lucrum quidem potest exigi, cum tamquam pena imponitur solutionis vslra mutuo centum, vt post annum reddantur: quod si non reddantur, in penam, ultra capitale, reddantur decem, aut viginti, talis pena potest licite exigi, & recipi: tamen sunt aliquot conditiones necessariae.

Prima

Prima, ut sit recta intentio; haec enim debet esse, ut, qui mutuar, suum possit recuperare capitale: cum enim intentio non est ista, sed potius habendi aliquid ultra' sortem quae intentia ostenditur, cum quis desiderat sibi non redditum tempore statuto, ut poenam recipiat) tunc usura est mentalis.

Secunda, ut, qui poenam exigit, seu imponit, non sciat probabiliter, mutuatarii non valitum soluere tempore statuto: cum enim quis cognoscit probabiliter, non valitum soluere illum, cui mutuat, tempore statuto, & adhuc poenam imponit, usurarius est: iam enim ratione mutui imponit; non tamen est usura, si timens sibi soluenda in illo tempore, poenam imponit, ut soluantur: immo ista debet esse ratio impo-

nendae poenae.

Tertia est, ut, si postea mutuatarius non soluit; & hoc, quia

quæculpa sua, non potest, quia nimis casu perdidit, nec

inde soluat, habet, non sit exigenda poena. Nam poena de-

bet exigi, cum peccatum est in non soluendo, ibi autem nul-

lum est.

Quarta est, ut, si partem debiti soluit, non exigatur tota po-

ena, sed pars pro rata: nisi cum debitum forsan non erat in par-

ts, sed totum soluendum. His existentibus conditionibus in

mutuo, aliquid ultra sortem accipere licet.

Secundò etiam potest exigi ratione damni emergentis. In

causis gratiam aduertere explicationem horum duorum termi-

notum, lucrum cessans, & damnum emergens: cum enim quis

deterimentum patitur in his, quæ habebat, & ex eo quod mu-

tuat, dicitur damnum emergens. Cum etiam non habet id, quod

habere poterat, ultra ea, quæ habebat, & hoc ex mutuo, dicitur

actum cessans. Aduerre autem neutrum, neq; damnum, ne-

que lucri cessationem dici, nisi cum ex mutuo procedunt, ut

nisi mutuum esset, damnum non esset, nec lucrum cessaret.

Idamno igitur emergente potest quis, ultra sortem mutui,

aliquid accipere ratione damni.

Dupliciter autem potest quis accipere ratione damni.

Vno modo pacificando de damno, antequam eueniat, ut,

mutuo tibi centum, ut reddas decem ultra sortem, pro damno

modicior; hoc modo non licet, nisi cum damnum est cer-

tum: ut, qui, ad mutuandum alteri, sub usuris sumit pecunias,

et minoris vedit domum, vel agrum, hic licet potest statim

pacifici de damno, quia praesens & certum est aut etiam cum

probabiliter speratur, & formidatur, quamvis non sit omnino certum, licet potest pacisci antequam eueniat, & accipere ultra sortem, siue eueniat, siue non; dum modo tamen non paciscatur de toto damno formidato: nam adhuc incommodum, & minus est, quam praesens.

De damno vero non probabili nullus, absque uersura, potest pacisci modo isto, sed altero sub conditione; nemp, non tibi hac lege, vt si quid damni ex mutuo mihi acciderit, reicias; si vero nihil acciderit, ad nihilum ultra sortem tenetur, hoc licet fit. Notandum: vero, cum quis, vi, vel fraude, vel mente cogitur ad mutuandum, licet potest damna emergentia recipere, quamvis nullum fecerit pactum, vel conditionem, & qui sic mutuò accepit, tenetur reparare; cum vero quis sponte mutuauit, licet potest exigere damnata, quæ accidenuit, quando mutuauit, erant ante formidata, & mutuatario manifestauit, quamvis nullum fecerit pactum; & mutuatarius tenetur reparare: non tamen, si non erant formidata; autem quidem, sed non manifestata ab eo, qui mutuauit. Quod si sponte mutuatarius talia vellat reparare, posset qui mutuauit accipere.

De lucro cessante.

CAPUT XXXIII.

Tertia causa, propter quam in mutuo aliquid ultra sortem exigi potest, est lucrum cessans, de qua causa non omnes doctores eodem modo sentiunt: dicam quæ omnes recipiunt, & ea, in quibus dissentunt.

Tria sunt in quibus non est discordia.

Primum est, esse tres conditiones necessarias, ut dicatur ultra esse lucrum cessans ex mutuo.

Prima est, vt talis pecunia, quæ mutuo datur, sit negotiorum exposita: cum enim non erat quis alias negotiatur talis pecunia, non dicitur ei lucrum cessare: vnde, si talis in mutuo aliquid accipiat, & paciscatur ultra sortem, uersura est.

Secunda: Ut qui mutuat, non habeat aliam pecuniam extra negotiationem, ex qua possit mutuare: cum enim alias habet mercator pecunias expositas, alias etiam habet non expositas, non potest mutuare cum pacto lucri cessantis, absque iversura: nam tunc dicitur lucrum cessare ex mutuo, cum non

haber